

Asia: VN/36213/2025

Luonnos hallituksen esitykseksi yhdyskuntarakentamislainsäädännön muuttamisesta sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

1 luku Yleiset säännökset

Näkemyksenne luvusta 1

-

2 luku Viranomaiset

Näkemyksenne luvusta 2

-

3 luku Suunnittelu

Näkemyksenne luvusta 3

Caruna Oy ja Caruna Espoo Oy (jäljempänä "Caruna") kiittävät mahdollisuudesta lausua asiassa ja toteavat lausuntonaan seuraavaa.

Esitysluonnoksen 11 §:n 2 momentin mukaan kunnalla olisi velvollisuus laatia yleisen alueen suunnitelma jo olemassa olevalle yleiselle alueelle, jos mm. muutos olisi vähäistä suurempi. Yhteiskunnan sähköistyessä sähköverkkojen ja muuntamoiden määrä rakennetulla alueella lisääntyy. Muuntamolle sopivaa paikkaa ei välttämättä ole esitetty alueen asemakaavassa tai laaditussa yleisen alueen suunnitelmassa, varsinkin jos näillä alkaa olla ikää. Esityksessä olisi hyvä avata, miten muuntamoiden sijoittaminen vaikuttaa 9 §:n mukaiseen asemakaavasta poikkeamiseen tai 11 §:n mukaiseen yleisen alueen suunnitelmaan. Tarkoituksenmukaista olisi sallia muuntamoiden sijoittaminen mahdollisimman kevyellä menettelyllä tai nimetä ne jo esityksessä vähäisiksi muutoksiksi. Tämä selkeytys todennäköisesti myös vähentäisi sekä kuntien että muiden osallisten työmäärää kaavojen ja suunnitelmien lausumisen yhteydessä.

4 luku Rakentaminen

Näkemyksenne luvusta 4

23 § - KUNNAN YLEISILLE ALUEILLE RAKENNETTAVIEN RAKENTEIDEN LUJUUS JA VAKAUS

Esimerkkejä vähäisistä rakennelmista on lueteltu sekä 3 §:ssä että 20 §:ssä. Esitysluonnoksen 3 §:ssä vähäisenä rakennelmana on mainittu puistomuuntamo. Selvyyden vuoksi puistomuuntamon voisi lisätä myös 20 §:n 3 momentin perusteluissa. Usein viher- ja puistoalueet ovat alueita, joihin puistomuuntamot lopulta sijoittuvat, jos niitä ei ole asemakaavassa sijoitettu korttelialueille.

Esitysluonnoksen 23 §:ssä käsitellään mm. teknisten verkkojen suunnittelemista ja rakentamista. Säännös on yleispiirteinen, mutta on hyvä huomioida, että esim. sähköverkkojen rakentamista säännellään muussakin lainsäädännössä ja erilaisin standardein. Ehdotetun lainsäädännön ei tule olla ristiriidassa olemassa olevan erityissääntelyn kanssa.

Tulisiko katu- ja viheralueiden rakentamiselle asettaa määräaika, esimerkiksi 10 tai 15 vuotta yleisen alueen suunnitelman voimaan tulemisesta? Mitä vaikutuksia, etuja tai haittaa tällä olisi eri osapuolille? Esitysluonnoksessa ei ole asetettu tällaista määräaikaa.

Kyllä tulisi asettaa aikaraja [Caruna kannattaa määräaikaa, koska jos suunnitelmaa työstetään, kommentoidaan ja hyväksytään, mutta ei toteuteta, suunnitelma täytynee laatia uudelleen jonkin ajan kuluttua, koska ajan kuluessa suunnitelma ja rakentamisen tarpeet ja toteutustavat ovat saattaneet muuttua.]

5 luku Yleisen alueen käyttöön luovuttaminen ja lakkaaminen

Näkemyksenne luvusta 5

-

6 luku Kunnossapito

Näkemyksenne luvusta 6

Caruna ehdottaa, että kunnossapidon osalta tulisi sähköasematontit (ja mahdollisesti muut vastaavat asumattomat, vailla päivittäistä käyttöä olevat tontit) huomioida kunnossapitovelvollisuuden osalta jo suoraan lainsäädännössä. Tilanne olisi selkeämpi, jos jo suoraan lainsäädännön perusteella sähköasematontilla ei olisi yleistä kunnossapitovelvollisuutta (lumenluonti yms.) sen sijaan, että kunnossapitovelvollisuus olisi vaihtelevasti katu- ja/tai kuntakohtainen. Tämä vastaisi nykyistäkin käytäntöä.

7 luku Tekniset verkot

Näkemyksenne luvusta 7

43 § - LUPA TEKNISTEN VERKKOJEN SJOITTAMISEEN

Caruna pitää 43 §:ssä ehdotettua lupamenettelyä teknisten verkkojen sijoittamiseen perustavanlaatuisesti ongelmallisena. Verkkojen sijoittaminen kunnan yleisille alueille tulee jatkossakin perustua yksityisoikeudelliseen sijoitussopimukseen, joka on toimiva ja tasapuolinen menettely kaikkien osapuolien kannalta riippumatta siitä, minkälainen taho maan omistaa. Ehdotettu lupamenettely antaisi kunnille täysin yksipuoliset oikeudet säännellä verkkojen sijoittamista ja asettaa sijoittamiselle ehtoja. Myös verkonhaltijoiden tarpeet sijoittamisessa tulee huomioida, jotta turvataan kriittisenkin infrastruktuurin kohtuulliset sijoittamismahdollisuudet jatkossakin.

Ehdotusta luvasta on perusteltu sillä, että jotkin kunnat ovat käyttäneet yksityisoikeudellista sijoitussopimusta käytännössä lupana, ei ole peruste sille, että lupa ainoana vaihtoehtona kirjataan lakiin. Mikäli maanomistajan, kunnankin, kanssa ei päästä yksityisoikeudelliseen sopimukseen, on verkonhaltijalla mahdollisuus käyttää rakentamislain (751/2023) 131 §:n mukaista menettelyä.

Caruna ei usko, että velvoite hakea lupaa sujuvoittaa luvan hakijoiden toimintaa taikka keventää kustannuksia tai lisää prosessin ennakoitavuutta. Muiden maanomistajien kanssa sijoitussopimus säilyy edelleen ensisijaisena keinona sijoittaa verkkoa. Ehdotuksen 43 § antaa kunnalle liiallista toimivaltaa puuttua infrahaltijan toimintaan, verkkojen sijoittamiseen ja verkkojen rakentamis- ja toteutustapaan. Näistä on jo kattavasti säädetty muussa lainsäädännössä ja sääntelyssä, kuten sähkömarkkinalaissa, sähköturvallisuuslaissa, sen nojalla annetuissa standardeissa, Energiaviraston ohjeistuksessa sekä muussa maankäyttöä ja rakentamista koskevassa lainsäädännössä.

Pahimmillaan kunnan antamat ehdot ja määräykset ovat ristiriidassa muun lainsäädännön, standardien ja toimivien käytäntöjen kanssa, mikäli (ja todennäköisesti kun) kunnalla ei ole riittävää asiantuntemusta sähköverkkojen rakentamisesta ja siihen liittyvästä sääntelystä.

Lupajärjestelmän muutoksenhakumahdollisuus saattaa yhdenmukaistaa vallitsevaa käytäntöä kuitenkin samalla luoden varsinkin aikataulullista epävarmuutta hankkeiden toteuttamiselle, mikä osaltaan kasvattaa verkon rakentamisen kustannuksia. Muutoksenhakumahdollisuudesta johtuva aikataulullinen epävarmuus voi heijastua myös paikallisyhteisöihin, jos verkon rakentajan varaamat paikalliset urakoitsijat eivät pystykään toteuttamaan sovittuja töitä, koska aikataulu muuttuu merkittävästi valituksen takia.

Kustannukset ennemminkin mahdollisesti lisääntyvät, jos kunnalla on yksipuolinen mahdollisuus asettaa ehtoja ja määräyksiä teknisten verkkojen sijoittamiseen. Esitysluonnoksen mukainen määräysten antovallan antaminen kunnille tarkoittaisi merkittävää rakentamisen vaikeutumista ja rakentamiskustannusten nousua etenkin investointitarpeiden noustessa energiamurroksen myötä. Jos kuntien antamat yleiset määräykset tulisivat kohdistumaan verkkojen sijoittamiseen ja niiden rakentamis- ja toteutustapaan tavoilla, jotka ylittävät nykyisen kunnossapitolain (669/1978) ja kulloinkin voimassa olevien muiden lakien ja standardien määräykset, hidastaisivat ne Suomen

sähköistymistä ja lisäisivät sähköverkkoyhtiöiden kustannuksia, jotka lopulta valuvat käyttäjien hintoihin.

45 § - TEKNISIÄ VERKKOJA KOSKEVAT TIEDOT

Teknisten verkkojen sijainti- ja mahdollisesti muita tietoja koskevasta sääntelystä on keskusteltu paljon. Ei ole tarkoituksenmukaista, että verkkotietoja kootaan moneen paikkaan, vaan jos ollaan luomassa yksi uusi tapa jakaa verkkotietoa, tulisi tämänkin lainsäädännön viitata siihen. Aiheesta on juuri ollut lausunnolla uusi laki maanalaisen verkkoinfrastruktuurin sijaintitiedoista (VN/11019/2025), josta alan toimijat myös kattavasti lausuivat. Olisi toivottavaa, että ministeriöt tekisivät yhteistyötä lakien valmistelussa ja mieltisivät kokonaisuuden kannalta toimivimman ratkaisun. On kohtuutonta olettaa, että toimijat rakentavat rajapintoja useisiin eri järjestelmiin saman tiedon toimittamista varten.

Caruna huomauttaa myös tässä lausunnossaan, että sana ”verkkotieto” sisältää laajemman merkityksen kuin vain verkon sijaintitiedot. Tiedonkeruun on kohdistuttava vain välttämättömään (sijainti)tietoon sääntelyn selkeyden ja verkkotiedon turvallisuuden vuoksi.

Esitysluonnoksen luvussa 7 ehdotetaan säädettäväksi uusi lupamenettely teknisten verkkojen sijoittamiseen kunnan yleiselle alueelle. Tulisiko siirtyä uuteen lupamenettelyyn vai tulisiko teknisten verkkojen sijoittamisesta pysyä nykyisessä kuntakohtaisessa toimintatavassa? Lisätietoa vaihtoehtoista löydätte esitysluonnoksen luvuista 5 ja 7.

Tulisi pysyä nykyisessä kuntakohtaisessa toimintatavassa

8 luku Työ kadulla ja muulla yleisellä alueella

Näkemyksenne luvusta 8

Caruna on edellä 7 luvun yhteydessä tuonut esiin, että on kohtuutonta verkkoa sijoittaville tahoille, että kunta voisi yksipuolisesti antaa määräyksiä teknisten verkkojen sijoittamisesta ja rakentamisesta. 8 luvun osalta Caruna täsmentää vielä seuraavaa.

46 § - YLEISEN ALUEEN KÄYTTÖMÄÄRÄYKSET

Yleisen alueen käyttömääräysten osalta alue tulisi verkonhaltijan kustannuksella ainoastaan palauttaa siihen kuntoon, missä se oli ennen kaivuutyötä. Ei ole kohtuullista, että verkkojen sijoittaja joutuisi maksamaan alueen parantamisesta tai ”muuhun kunnan hyväksymään tilaan”, mikä voi olla käytännössä mitä vain. Katualueiden osalta annettu esimerkki rakennekerrosten tiivistämisestä ei esimerkiksi voi tulla kyseeseen, jos kaivuualueella ei alun perinkään ole ollut rakennekerroksia. Verkkojen sijoittajan ei myöskään tulisi kustantaa alueen esteettömyyspuutteita kunnan

määräyksellä, vaan asiasta voi neuvotella osapuolten kesken tarkoituksenmukaisimman lopputuloksen saamiseksi.

Esitysluonnoksen muotoilut alueen saattamisesta "muuhun kunnan hyväksymään tilaan" tai mahdollistaa kunnan antaa "kohtuullisia määräyksiä" jättää kunnalle liian laajan harkintavallan. Ennallistamisvelvoite tulisi kirjoittaa lakiin selkeästi ja yksiselitteisesti: alue on saatettava työtä edeltäneeseen kuntoon.

49 § - ILMOITUS YLEISELLÄ ALUEELLA TEHTÄVÄSTÄ TYÖSTÄ

Carunan käsityksen mukaan nykyisellään kaikissa kunnissa ei ole käytössä kaivulupa- tai ilmoitusmenettelyjä, joten siirtymä uuteen järjestelmään tulee väistämättä lisäämään hallinnollista kuormaa sekä kuntien että verkonhaltijoiden puolella. Tulisi harkita lain voimaantulon porrastamista riittävällä siirtymäajalla, jotta kunnille jää aikaa rakentaa tarvittavat prosessit eikä uusista vaatimuksista muodostu lupatulppaa, joka viivästyttää verkonrakentamista.

On myös huomattava, että ilmoitusvelvollisuuksien kokonaismäärä kasvaa merkittävästi: laki maanalaisen verkkoinfrastruktuurin sijaintitiedoista edellyttää ilmoituksia Traficomien palveluun, gigabitti-infrastruktuurisäädös tuo omat vaatimuksensa, ja nyt kaivuuilmoitus lisätään vielä kuntien järjestelmään. Nämä päällekkäiset velvoitteet eri järjestelmiin hidastavat verkonrakentamista ja liittymien toimitusta asiakkaille — ja ovat suorassa ristiriidassa hallitusohjelman tavoitteen kanssa vähentää yritysten ja viranomaisten sääntelytaakkaa.

50 § - YLEISELLÄ ALUEELLA TEHTÄVÄN TYÖN LUPA

Kaikki lupaa edellyttävät perusteet tulisi olla kirjattuna ennakkoon esimerkiksi julkaistuissa käyttömääräyksissä, jotta lupaa voisi hakea suoraan eikä ilmoitusmenettelyn kautta saadun palautteen jälkeen. Olisi kohtuutonta, että ilmoitus luvan tarpeesta ilmoitetaan vasta 21 vuorokautta ilmoituksen jättämisestä tai kun vaaditut tiedot on kokonaisuudessaan toimitettu viranomaiselle. Kun ennakkoon määrätyt tiedot on toimitettu kuntaan, on valituskelpoinen lupapäätös annettava pikimmiten.

Ehdotuksen mukaan kunnalla olisi mahdollisuus antaa luvassa ehtoja ja määräyksiä työn toteuttamisesta. Jos käyttömääräykset voivat kohdistua teknisten verkkojen sijoittamis-, rakentamis- tai toteutustapaan, muodostuu kunnille liiallinen toimivalta puuttua sellaisiin teknisiin ratkaisuihin, joista on jo säädetty muualla lainsäädännössä — sähkömarkkina- ja sähköturvallisuuslaissa, Energiaviraston ohjeistuksissa sekä maankäyttöä ja rakentamista koskevassa lainsäädännössä.

Caruna esittää, että lakiin kirjataan selkeä rajausta siitä, että käyttömääräykset eivät voi kohdistua teknisten verkkojen teknisiin toteutus- tai suojaamisvaatimuksiin. Kirjaus voisi olla yleinen, vastaavalla tavalla kuin rakentamislain 1.2 §:n mukainen soveltamisalan rajausta, jonka mukaan rakentamislakia ei sovelleta sähköturvallisuuslaissa tarkoitettujen sähköttöiden ja käyttöttöiden tekemistä koskeviin vaatimuksiin ja vastuisiin eikä sähkölaitteiden ja -laitteistojen sähköturvallisuuteen.

51 § - KUNNAN OIKEUS KIELTÄÄ TYÖ

Kunnan oikeus kieltää tai siirtää työn aloitusajankohtaa on sähköverkkoyhtiöille kestävä ja olemassa olevan lainsäädännön ja viranomaisohjeistuksen vastainen. Jo nykyiselläänkin kuntien hidas luvitus luo haasteita pysyä kohtuullisissa ja sääntelyn mukaisissa liittämisen määräajoissa.

Ehdotetun lainsäädännön on huomioitava esimerkiksi sähkömarkkinalain mukaiset velvollisuudet liittymien rakentamisesta ja verkon kehittämisestä. Sähkömarkkinalain liittämismääräyksen (21 §) mukaan mm. liittymä on kytkettävä sähköverkkoon liittymisen kohtuulliset tarpeet ja liittymän kytkemiseksi tarvittavat sähköverkkoinvestoinnit huomioon ottaen kohtuullisessa ajassa liittymissopimuksen tekemisestä. Kohtuullinen liittämisaika kantaverkossa ja suurjännitteisessä jakeluverkossa saa ylittää 24 kuukautta ja jakeluverkossa kuusi kuukautta ainoastaan, jos se on tarpeen liittymän laajuuden ja teknisen toteutuksen vuoksi tai jos siihen on muita erityisiä syitä. Energiaviraston 15.12.2025 julkaisemien liittymien hinnoittelumenetelmien mukaan mm. pien- ja keskijänniteverkon liittymien keskimääräisen toimitusajan pitäisi tavallisesti olla enintään 2–3 kuukautta, koska suurin osa liittymistä pitäisi pystyä toimittamaan hyvinkin nopeasti. Yli 6 kuukauden toimitusaikojen tulisi tavallisesti olla pien- ja keskijänniteverkossa suhteellisen harvinaisia ja yli 12 kuukauden liittymän toimitusaikojen ei tavallisesti tulisi juurikaan olla.

Ehdotettu kunnan oikeus siirtää työnaloittamisajankohtaa enintään kahdella vuodella luo kohtuuttomia tilanteita verkkoyhtiöille, operaattoreille ja urakoitsijoille. Lupia aletaan hankkimaan vasta suunnitteluvaiheessa, jota ennen on tehty sopimukset tilaajan ja päätoteuttajan, sekä päätoteuttajan ja aliorakoitsijoiden välillä. Mikäli kunta päättää siirtää rakentamisen aloitusta vuodellakin eteenpäin, voi tämä johtaa esim. maanrakennusfirman vakaviin taloudellisiin ja toiminnallisiin vaikeuksiin, koska koneet on myyty työmaalle, jota ei aloiteta. Sama uhka koskee tietysti myös päätoteuttajaa ja muita aliorakoitsijoita.

Aloituksen siirtämisen sijaan olisi parempi tapa yhteensovittaa rakentaminen kunnan suunnitelmiin, jolloin verkkoa pyritään sijoittamaan ja suojaamaan siten, että se häiritsee mahdollisimman vähän tulevaa kunnan tms. hanketta.

Esitysluonnoksen luvussa 8 ehdotetaan säädettäväksi nykyisen ilmoitusmenettelyn rinnalle uusi lupamenettely kunnan yleisillä alueilla tapahtuville töille. Lisäksi ehdotetaan annettavaksi kunnalle oikeus

laatia yleisiä alueita koskevat käyttömääräykset, oikeus siirtää työn aloitusajankohtaa ja oikeus kieltää työ. Mitä ajatuksia ehdotus herättää? Lisätietoa vaihtoehtoista löydätte esitysluonnoksen luvuista 5 ja 7.

-

9 luku Hulevedet

Näkemyksenne luvusta 9

-

10 luku Maksut

Näkemyksenne luvusta 10

Mikäli lupajärjestelmä luodaan, tulee laissa täsmentää, että maksu perustuu vain todellisiin, kohtuullisiin ja välttämättömiin kyseistä projektia koskeviin kustannuksiin.

11 luku Pakkokeinot ja seuraamukset

Näkemyksenne luvusta 11

Yksi luvun keskeisistä puutteista on, että viranomaisen velvollisuus ohjata toimintaa ensisijaisesti neuvoin ja ohjein on sivuutettu. Esitysluonnos rakentuu sen varaan, että seuraamusmaksu voidaan määrätä hyvinkin pienestä virheestä ilman ennakkollista ohjausta. Esitykseen tulisi lisätä siten, että neuvonta, ohjeistus ja huomautus ovat pakollisia vaiheita ennen seuraamusmaksumenettelyyn siirtymistä.

78 § - MUUTOKSENHAKUKIELTO

Muutoksenhakukiellon perustelut ovat puutteelliset: esitysluonnoksessa todetaan, että oikeusturvakeinot on järjestetty muualla laissa, mutta jää epäselväksi, mitä näillä keinoilla tarkalleen tarkoitetaan. Työn keskeyttäminen voi kestää pitkään, minkä vuoksi selkeä ja sujuva muutoksenhakumahdollisuus on välttämätön osa pakkokeinoja. Lisäksi ehdotetuilla pakkokeinoilla on väistämättä vaikutusta urakoinnin saatavuuteen ja kustannuksiin — näistä ei kuitenkaan ole esitetty minkäänlaisia vaikutusarvioita.

79 § - SEURAAMUSMAKSUN MÄÄRÄYTYMINEN

Seuraamusmaksun kohtuullisuutta on mahdotonta arvioida esitetyn perusteella. Maksun enimmäismäärä — "enintään kaksi kertaa suoritettavan työn kokonaisarvo" — jää käytännössä avoimeksi, koska työn kokonaisarvoa ei ole määritelty. Rahamääräisen sanktion perustana olevan käsitteen tulee olla laissa täsmällisesti määritelty. Hallinnollisten seuraamusten sääntelyltä edellytetään erityistä huolellisuutta ja tulkinnanvaraisuuden minimointia. Kunnalle ei tule antaa näin laajaa harkintavaltaa sanktioiden määräämiseen.

12 luku Erinäisiä säännöksiä

Näkemyksenne luvusta 12

-

13 luku Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Näkemyksenne luvusta 13

Carunan käsityksen mukaan nykyisellään kaikissa kunnissa ei ole käytössä kaivulupa- tai ilmoitusmenettelyjä, joten siirtymä uuteen järjestelmään tulee väistämättä lisäämään hallinnollista kuormaa sekä kuntien että verkonhaltijoiden puolella. Tulisi harkita lain voimaantulon porrastamista riittävällä siirtymäajalla, jotta kunnille jää aikaa rakentaa tarvittavat prosessit eikä uusista vaatimuksista muodostu lupatulppaa, joka viivästyttää verkonrakentamista.

Vaikutusten arviointi

A. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi on arvioitu alustavasti yhdyskuntarakentamislain vaikutuksia. Vaikutusten arvioinnin parantamiseksi on tärkeää saada palautetta siitä, miltä osin arvioinnissa on täydennystarpeita.

Millaisena pidätte luonnoksessa esitettyä vaikutusten arviointia kokonaisuutena?

Jossain määrin puutteellisena

B. Onko jossain vaikutusten arvioinnin osassa erityistä täydentämisen tarvetta?

Kyllä, tarkenna, mitä osaa tai osia vaikutusten arvioinnista tulisi täydentää tai mitä aihetta koskeva puuttuva arviointi lisätä. [Esitysluonnoksessa ei ole riittävän kriittisesti arvioitu sitä, että miten verkkojen rakentamiseen liittyvien prosessien läpimenoajat pitenevät entisestään (hallitusohjelman tavoitteiden vastaisesti) ja hallinnollinen taakka kasvaa sekä näiden myötä verkkoyhtiöiden kustannukset. Esitystä tulisi siis tarkentaa tältä osin. Esitysluonnos keskittyy positiivisiin vaikutuksiin yrityksille, vaikka lähtökohtaisesti vaikutukset yrityksiin (niin lyhyellä kuin pitkällä aikavälillä) ovat negatiivisia. Caruna esittää, että ministeriö arvioi lakihankkeen kokonaisvaikutukset suhteessa muihin samanaikaisesti vireillä oleviin hankkeisiin ja varmistaa, että eri lakien velvoitteet muodostavat yhtenäisen, selkeän ja hallittavan kokonaisuuden. Verkonhaltijoille on annettava riittävät oikeusvarmuuden takeet siitä, että lupamenettelyt ovat ennakoitavia, määrääjat sitovia ja ehdot etukäteen tiedossa. Näin uusi laki voi parhaimmillaan selkeyttää toimintaympäristöä — ei heikentää sitä.]

C. Mihin itse näette yhdyskuntarakentamislain keskeisimpien vaikutusten kohdistuvan? Miten kuvailisitte keskeisimpiä vaikutuksia?

Carunan näkemyksen mukaan esitysluonnoksessa kunnille annetaan sellaista harkintavaltaa, jollaista niillä ei ole aiemmin ollut. Tällainen kuntakohtainen harkinta ei yhdenmukaista käytäntöjä, vaan todennäköisesti kunnat alkavat antaa enenevässä määrin erilaisia ehtoja ja määräyksiä. Nämä, ja erilaiset lupamenettelyt, hidastavat verkkojen rakentamista ja lisäävät kustannuksia. Loppujen lopuksi nämä lisäkustannukset valuvat sähköverkon loppukäyttäjille eli asiakkaille.

Esitysluonnoksessa ehdotetut uudet velvoitteet — suunnitelmien lausuntomenettely, sijoittamisluvat, työluvut, käyttömääräykset, ilmoitusvelvollisuudet ja tiedonluovutusvelvoitteet — kasautuvat päällekkäin samanaikaisesti vireillä olevien muiden lakihankkeiden kanssa: maanalaisen infran sijaintitietolainsäädäntö, gigabittisäätely sekä sähkömarkkinalain velvoitteet luovat jo nyt merkittävän hallinnollisen kokonaisuuden verkonhaltijoille ja kunnille. Uuden lain myötä syntyy riski, että saman tiedon toimittaminen useaan eri järjestelmään, samojen asioiden luvittaminen useaan kertaan ja samoihin teknisiin ratkaisuihin kohdistuvat päällekkäiset vaatimukset eri viranomaisten taholta muodostuvat käytännön esteeksi nopealle ja kustannustehokkaalle verkonrakentamiselle.

Tämä on suorassa ristiriidassa hallitusohjelman tavoitteiden kanssa. Hallitusohjelmassa on selkeästi sitouduttu yritysten sääntelytaakan keventämiseen ja rakentamisen sujuvoittamiseen. Samaan aikaan energiamurros edellyttää merkittäviä investointeja sähköverkkoihin lähivuosikymmeninä — ja nämä investoinnit on voitava toteuttaa joustavasti, ennakoitavasti ja kustannustehokkaasti.

Muita näkemyksiä koko luonnoksesta hallituksen esitykseksi

Vapaa sana.

Yhdyskuntarakentamislain esitysluonnos on kokonaisuutena merkittävä uudistus, jonka tavoitteet — selkeämpi normisto, tasapuolisemmat menettelyt ja kunnan yleisten alueiden parempi hallinta — ovat sinänsä kannatettavia. Caruna pitää kuitenkin välttämättömänä, että lain valmistelussa kiinnitetään erityistä huomiota hallinnollisen taakan kokonaisvaikutukseen teknisten verkkojen haltijoille ja kunnille sekä jo olemassa oleviin (sähköverkoja) koskeviin säännöksiin.

Liuhala Kalle
Caruna Oy

Wickström Emil
Caruna Networks Oy - Kalle Liuhala, Sähköverkkojohtaja